

دکتر علی قائمی

فصل ۵- درمان استمناء

از وظایف والدین و مربيان در رابطه با ابتلاءات فرزندان يكى اين مسئله است که به درمان آنها بپردازند. فرزندان ما مامانتهای خدا در دست ما هستند. درباره سرنوشت شان نمی توان بی تفاوت بود. استمناء يك بلاويک آفت است. در مورد درماش باید تسریع بعمل آيد. اين تصویر خطای است که برخی بگويند مسئله استمناء خود به خود درمان شده و يا پس از ازدواج جای خود را به مقارت می دهد. تجارب شان داده اند که بسیاری از افراد به درمان آن موفق نشد و این ابتلا حتی در سنین پيری با آنان همراه بوده است.

در عین حال اين نکته قابل ذكر است که در صورت درمان و چاره جوئي از بين رفتنی است. و اين چاره جوئي نخست باید منطبق بر خواست خود فرد باشد. بهمین نظر ضروري است ابتدا فرد را به فريح عملش آشنا سازيم. كودك يا نوجوان باید در يابد که عملش نادرست است و باید از آن دست بردارد و در اين رابطه باید با والدین و مربيان همراهی کند.

ضرورت آگاهی

بر اين اساس آگاهی دادن به کودك و توجه دادن او به اين امر که او وضعی عادي ندارد ضروري هر درمانی است. وهم ضروري است بصورتى به او تفهيم شود که اگر مربيان او را از اين امر

کودکان نوجوانان

استمناء
حاجتمندی

است یاناشی از اختلالی روانی، پیدایش آن بصورت کشف بوده است یا بدآموزی دیگران در این امر دخالت داشته است؟ پدیدآمدن آن در رابطه با احساس لذتی بوده است با صورت واکنش ناشی از مرتع قرار گرفتن دیگران؟ محیط او را باید مورد توجه قرار داد. عواملی که موجب نگرانی او هستند باید بحساب آیند. باید دید او چه محرومیتی در جنبه عاطفی دارد - دچار کمبودهایی است. در خانواده چه نابسامانیهای وجود دارد و چه عوارضی اورا رنج میدهد و... پس از شاخت علل و انگیزه‌ها میتوان راجع به درمانش تصمیم گرفت و بدیهی است که این درمانها بطور مختلفی و هر کدام متناسب با انگیزه‌ها و علی این است و ماذیلا "به شرح مواردی از آن میپردازیم.

۱- درمان پزشکی: در مواردی برای درمان ضروری است به پزشک مراجعه شود مخصوصاً "بهنگام ظهور سرخی در دستگاه تناسلی دختر، در موارد ترشح مهبل، در هنگامی که ابتلای به استهنا از راه کرمک چنین باشد، زمانی که آثار و عوارض جسمانی و روانی بصورت آشکار در کودک بروز کرده باشد..."

تذکرمهم: هیچیک از شیوه‌های درمان و یا استفاده از دارو نباید بتنهای و براسان نظر شخصی مورد استفاده قرار گیرد. در همه احوال رای و نظر پزشک را جستجو کنید.

۲- درمان روانی: درمان روانی خود عاملی مهم برای اصلاح کودکان و نوجوانان است. در این زمینه ضروری است به تقویت اراده ودادن روحیه و اعاده شخصیت و ایجاد اتکا و زمینه برای رشد و داشتن عزت نفس در افراد اقدام کنیم.

منع میکند بدان خاطر است که خیرخواه او بیند و میخواهند سلامت او نامن باشد و انرژی او بیجهت از میان نرود.

بهتر است آگاهی و آموزش دادن بصورت غیر مستقیم باشد تا کودک جسور و پررو نشود و پرده حیای او با والدین دربده نگردد. ماهم چنان نیاز به این امر داریم که کودکان در زمینه مسائل جنسی حاجایی بین خود و والدین خویشاحس اس کنند. آنها که طرفدار این مسئله‌اند حجب و حیایی بین والدین و کودکان نباید باشد بنظر ما دچار اشتباہی هستند زیرا در چنان صورتی حیات خانوادگی صورت وقیحانه و بی‌شرمانی پیدا خواهد کرد.

و دیگر کنترل‌هاهم امکان پذیر نخواهد بود. بدین خاطر مصلحت میدانیم کودک تحت تاثیر القات دیگران قرار گیرد. مرتبان اجتماعی واعظان و سخنوران در فرصتهاي مناسب راجع به این مباحث صحبت کنند. در مدرسه و کلاس معلمان باید بصورت سر بسته و درسته و بگونه‌ای که خفته‌ای بیدار نشود میتوانند این مباحث را مطرح نمایند. به در بگویند تا دیوار گوش کنند. اصولاً این نکته باید مورد نظر باشد که هتر است درمان خردسالان از عادات غلط تدریجاً "بروز و فرد بتواند تا آن عادات غلط تدریجاً" خود را از آسیب‌ها و عوارض حفظ کند.

شاخت علل:

در مسئله درمان آنچه مهم است مسئله شاخت علل و انگیزه‌هاست. باید معلوم باشد که چه علل و عواملی سبب ایجاد این روحیه و عادات در او شده است. آیا این امر دارای منشاء زیستی

گردد که در آن صورت ، توجهشان به امری دیگر معطوف خواهد شد .

توصیه روانشناسان این است که دست او را مشغول نگه دارید . تشویق کنید که بیکار نماند . حتی مجاز باشد اسباب بازی خود را وارد ختخواب کند و در عین خواب هم بدان سرگرم باشد و دستش به جاهای دیگر نزود . در خانه اورا به کار بگیرید . از او بخواهید با مادر همکاری نماید پایه پای او گام بردارید و ...

۵ - طرد معاشران نایاب : افرادی هستند که کاهی با فرزندان مادوست و رفیقندولی دوستانی بدآموز ، بد عمل که از اخلاق و ادب درستی برخوردار نیستند . ارتباطات شان غلط و نارواست سخن از مسائل و اسراری دارند که بدآموز است . لغزشی ای در زمینه لمس ها دارند که اسلام آنها را مجاز نمی دانند .

در طریق درمان کودک یا نوجوان باب ارتباط او را هم باید در نظر آورید . رابطه عاطفی خود را با فرزندان قوی تر کنید تا به دیگران کمتر توجه کنند . در مواردی شاید لازم شود که فرزند شما با بعضی از افراد قطع رابطه کند و یا ضروری باشد که شما از محلهای به محله دیگر کوچ کنید تا محیط اجتماعی و فرهنگی او عوض شود .

ع - تفریحات سالم : این هم توصیه‌ای قابل توجه است که برای کودکان مبتلای به این رفتار برنامه بریزید ، برایشان موجبات تنوع را پذید آورید . زندگی با جمیع و معاشرتهای سالم خانوادگی را برای شان فراهم کنید . برنامه تفریحی برایشان فراهم نمایید . گاهی که به گردشگاری ویا شهر و روستائی دیگر مسافت کنید واوراهم با خود ببرید .

غرض این است که تنوع در زندگی ، داشتن آب و هوایی دیگر ، سرگرمیهای مناسب ، اشاع

او بایس مددریا باید که تن به رفتار پلیسی داده است . شخصیتش نباید براو کوچک آید . باید دریابد که فردی مهم و ارزشمند است و این کارها پست و وزیلانه است . و این امر از راه القات بویژه از سوی افرادی محترم در او موثر است . او را هم چنان باید از تحریک جسمی و روحی دور داشت ، از فشارهای روانی بر او باید کاسته شود . فعل و افعالات درباره اون باید شدید باشد . و در همه حال بحاو تفهم شود که این مدارا هم با خاطر آن است که او از سلامت جسمی و روانی برخوردار باشد و زندگی بیحساب مسموم و فلجه نگردد .

۳ - نصیحت های عمومی : وغرض تدارکاتی است که بصورت کلی و عمومی مطرح شود و غرض این است هر کس وظیفه و راه و روش خود را دریابد و از عادت ناروا ، هرجند که بسرای او لذت بخش باشد دست بردارد . کودکان خردسال بسادگی میتوانند در معرض پذیر قرار گیرند و میتوان به آنها گفت این کار را دوست ندارم انجام دادن آن مورد رضای پدر و مادر نیست . در ضمن پند دادن منع ها هم باید مطرح شود و هیچ اشکالی ندارد که در ضمن این منعها کودکی باشتم و حیا مواجه شود و از خودشمنده شود . سعی ، براین است که آن را بروش نکشیم ولی اگر او فهمید که طرف حساب شخص خودش است و شرمنده شد اشکالی ندارد .

۴ - مشغول داشتن اعضاء : کودکانی که خردسالند و با خود بازی میکنند ضروری است دستشان به کاری وبا اسباب بازی دیگری مشغول شود . آنها کودکند و در این قصد ناروائی ندارند کافی است که برای شان مشغولیاتی تهیه شود و بخصوص اسباب بازی های مورد علاقه ای فراهم

میباشد مورد توجه قرار گیرد؛ برخی از آنها عبارتند از:

۱- در نوع موضعگیری های والدین باید شرط سن هم مورد توجه باشد. با کودکان خردسال بیک گونه، با اطفال نیز به گونه ای دیگر و بانو جوانان بصورتی جدی تر.

۲- در باره آنها که جدیداً "لغزشی رامرتکب شده بدان جاهلند سعی داریم برنامه اصلاح را از کنکاری شروع نکنیم نخست آگاهی های لازمه را بدھیم و بعد اقدام خشن تر.

۳- در اوائل کار اگر کودکی خردسال چهار لغزش بود و با آلت تناسلی بازی کرد مادر باید تذکر دهد و در صورتی که تذکر سودمند نیفتند میتواند به پشت دست او بزند و اورا بدین طریق هشدار دهد.

۴- تدبیر انحرافی چون ورزش، شرکت در بازیها، استفاده مازهای آزاد در این رابطه سازنده اند و به همین گونه شرکت دادن آنها در مناسبات های اجتماعی، در مناسبات های درسی و گروهی و ...

۵- اختلام طبیعی ترین راه برای درمان است بشرطی که با تذکرات شما همراه باشد.

۶- آنچه مهم است رعایت خونسردی شماست جدا" باید به مانند پزشک حاذق و مسلط بر خود با کودک برخورده کنید.

عاطفی، گفت و شنودهای دوستانه فرد را در وضع دیگری قرار میدهد و هوای لغزشی را از سر او دور میسازد. از این امر غافل نباشیم.

۷- پرهیز ها در درمان

در دور داشتن فرد از عوامل لغزش و درمان مبتلایان نکاتی باید مورد نظر باشد واز برخی از اقدامات پرهیز عمل آید که اهم آنها عبارتند از:

- خودداری از تنبیه شدید برای کودکان خردسال و آنها که درسن تیز نیستند که گاهی این امر اثر منفی بر جای میگذارد.

- اقدام به حل و رفع مشکل بدون درمان عقده ها و علل و انگیزه های پدید آورنده آن.

- نصیحت ها در ترک بدون فراهم آوردن زمینه و موجبات آن.

- تهدید های خطرونا که ممکن است در مواردی این عادات را در آنها افزایش دهد.

- بستن دست کودک که ممکن است طفل را در این رابطه کنجدگاوتر و حریص تر سازد و با ادارش کند که راهی دیگر برای اراضی خود کشف کند.

- ملامت های افراطی مستقیم که در آن صورت رابطه کودک را با والدین تیره کرده و وضع اورا بدتر میسازد.

هشدارها و تذکرات در طریق درمان کودک نکاتی مطرح است که

**برای مبارزه ضد امپریالیستی ابتداء باید
ریشه های وا بستگی سیاسی، اجتماعی فرهنگی
شهید دکتر باهنر را قطع کرد.**